

PASZKIER JÓZEF (1902-1981)

Urodził się 21 lutego 1902 roku w Gostyniu. Syn Stanisława i Wandy z domu Szaefer. Posiadał wykształcenie średnie rolnicze. Od 7 lutego 1919 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim. Walczył na froncie południowo-zachodnim, w oddziale sierżanta Marcina Talarczaka, m.in. pod Osieczną i Kąkolewem. Następnie brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Do 22 czerwca 1921 roku służył w 60. pułku piechoty. Służbę czynną odbył w dniach od 18 stycznia 1923 roku do 30 kwietnia 1924 roku w 7. dywizjonie samochodowym. Awansowany został na stopień starszego szeregowego. Inwalida wojenny. Z zawodu szofer. Zatrudniony był w charakterze pracownika umysłowego. W 1924 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Józefą Szafrąską.

Uczestniczył w wojnie obronnej Polski we wrześniu 1939 roku. Służył w 7. dywizjonie samochodów pancernych. Od 29 kwietnia 1958 roku był członkiem gostyńskiego Koła ZBoWiD. W 1967 roku przeszedł na emeryturę. Pięć lat później awansowany na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 1 lutego 1981 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Medal Niepodległości, Wielkopolski Krzyż Powstańczy i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; informacje Czesława Paszkiera – zbiory rodzinne; USC Gostyń; książeczka inwalidzka nr 6915; R. Tomaszewski, *Wysiłek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 188.